

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019200587
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0019200587.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu J.. W. B., nar. XX.X.XXXX, R., L..W. XX, proti žalovanému Q.. Q. A., B. Z., V., K.. N. X, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 14C/55/2019 z 13. októbra 2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice - okolie (v ďalšom „súd prvej inštancie“ príp. „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol návrh (I.) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (II.).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému vrátenia uhradenej sumy 328,90 eura spolu so 14,75 % úrokom z dlžnej sumy od 31.5.2018 do zaplatenia a to skutkovo tvrdiac, že v exekučnom konaní Ex/634/2008 vedenom na Okresnom súde Lučenec došlo k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol a hrubého porušenia exekučného poriadku, žalovaný vykonal exekučné plnenie 328,90 eura zrážkami z jeho dôchodku v zmysle Oznámenia sociálnej poisťovne z 10.5.2018. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie z 18.9.2008 podal žalobca exekučnú námietku 1.10.2008, súd zastavil konanie vo veci istiny a vo veci trov exekúcie vyhovel jeho námietke uznesením z 28.11.2008, pričom žalovaný pokračoval skoro 10 rokov v exekúcii, aj keď dňom vydania exekúcie došlo k jej zastaveniu.

3. Podľa vyjadrenia žalovaného k podanej žalobe, vydal dňa 18.9.2008 na základe návrhu na vykonanie exekúcie proti žalovanému, upovedomenie o začatí exekúcie Ex/634/2008-9, ktoré žalovaný (správne: žalobca, pozn. odvolacieho súdu) prevzal 30.9.2008 a 1.10.2008 podal proti exekúcii námietky, o ktorých rozhodol Okresný súd Lučenec uznesením sp. zn. 14Er/821/2008 z 28.11.2008, pričom námietkam proti exekúcii nevyhovel. V časti istiny konanie zastavil, nakoľko žalovaný (správne: žalobca, pozn. odvolacieho súdu) po začatí exekúcie 1.10.2008 istinu uhradil priamo oprávnenému v exekúcii. Súd vyhovel námietkam proti trovám exekúcie, nakoľko si právny zástupca oprávneného nesprávne zaúčtoval trovy právneho zastúpenia v exekúcii aj s 19 % DPH, na čo podľa súdu nemal nárok. Vyčíslenú odmenu exekútora a predbežné hotové výdaje súd prepočítal a nezistil nesprávnosť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2.1.2009. Na návrh oprávneného žalovaný na nehnuteľnosti žalobcu zriadil exekučné záložné právo. V roku 2017 žalobca začal poberať starobný dôchodok, a tak žalovaný vydal príkaz na začatie exekúcie a následne aj exekučný príkaz na vykonanie zrážok z dôchodku žalobcu. Po vykonaní zrážok z dôchodku žalobcu bolo exekučné konanie 31.10.2018 ukončené a poverenie na vykonanie exekúcie žalovaný vrátil exekučnému súdu. Žalovaný potvrdil, že zrážkami z dôchodku

žalobcu prevzal dňa 29.6.2018 sumu 71,67 eura, 31.7.2018 sumu 69,81 eura, 31.8.2018 sumu 69,81 eura, 28.9.2018 sumu 69,81 eura a 31.10.2018 sumu 47,80 eura, spolu zrážkami zo sociálnej poisťovne prevzal 328,90 eura. Z týchto prijatých zrážok vykonal úhrady, a to 10.7.2018 v sume 54,47 eura na účet oprávneného, 10.7.2018 v sume 17,20 eura na účet žalovaného (svoj) na trovy exekúcie, 7.8.2018 v sume 35,28 eura na účet právneho zástupcu oprávneného, 7.8.2018 v sume 34,53 eura na účet žalovaného na trovy exekúcie, 10.9.2018 v sume 139,62 eura na účet žalovaného (svoj) na trovy exekúcie a 12.11.2018 v sume 47,80 eura na účet sociálnej poisťovne ako finančný previs vykonaných zrážok. Celkom v exekučnom konaní bolo vymožené 281,10 eura.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi zistil skutkový stav, v zmysle ktorého Okresný súd Lučenec uznesením sp. zn. 14Er/821/2008-27 z 28.11.2008 námietkam žalovaného proti exekúcii nevyhovel. Podľa odôvodnenia, žalobca po začatí exekúcie uhradil oprávnenému 2.314,- Sk, a preto konanie v časti istiny zastavil. V časti, v ktorej súd vyhovel námietke žalobcu, z odôvodnenia vyplýva, že došlo k pochybeniu pri vyčíslení trov exekúcie, iba v časti týkajúcej sa konkrétne trov právneho zástupcu oprávneného, keď si vyčísliť 19 % DPH aj z režijného paušálu. Exekúcia bola vykonávaná žalovaným pod sp. zn. Ex/634/08. Súd prvej inštancie tak mal preukázané, že v časti trov exekúcie, konkrétne odmeny a hotových výdavkov žalovaného exekúcia pokračovala vymáhaním príslušenstva pohľadávky a trov exekúcie, ktoré žalobca v tom čase žalovanému ako prijímateľovi predmetných trov exekúcie, neuhradil. Na základe tohto uznesenia žalovaný nariadil Exekučným príkazom Ex/634/2008-35 zo 6.11.2017 vykonať exekúciu zrážkami z dôchodku žalobcu podľa § 67 a § 89 a nasl. Exekučného poriadku na uspokojenie pohľadávky oprávneného.

5. Súd citujúc § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 455 ods. 1, § 456 a § 458 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a poukážuc na teóriu bremena tvrdenia a dôkazného bremena konštatoval, že ak strana sporu nespĺní povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Odvolajúc sa na dôsledky neunesenia dôkazného bremena, vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal bezdôvodné obohatenie žalovaného. Žalobca v spore nepreukázal žiadne relevantné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného na základe jeho exekútorskej činnosti, a to exekučným príkazom na zrážky z dôchodku žalobcu. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne v konaní preukázané, že žalovaný konal v súlade so zákonom a v rámci svojej činnosti plnil úlohy, ktoré mu ukladá osobitný zákonný predpis, a to Exekučný poriadok. V konaní mal súd za zrejmé, že žalobca uhradil iba samotnú istinu exekučného nároku oprávneného, ale neuhradil zvyšnú časť, a to príslušenstvo istiny a trovy exekúcie, v ktorých vymáhaní následne pokračoval žalovaný zriadením exekučného príkazu a zrážkou z dôchodku žalobcu. Z dôvodov neunesenia dôkazného bremena tvrdení žalobu považoval žalobcu za nedôvodnú, a preto ju zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal s tým, že žalovaný aj keď bol v spore plne úspešný, si žiadne trovy konania neuplatnil.

6. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

7. V odôvodnení tvrdil, že sudkyňa „schválila úžeru vo výške 400 %, t.j. z uhradenej istiny 76,81 eura (tzn. nulovej istiny) si žalovaný ulial 328,90 eura, t.j. štvornásobok istiny“. Označiac § 365 ods. 1 písm. d) CSP namietal, že v exekučnom konaní došlo k zlej identifikácii oprávneného. V exekučnom titule 5C/82/2006 oprávneným bola Východoslovenská energetika, ale na upovedomení ako aj v exekučnom príkaze Ex/634/2008 je oprávneným Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Namietal, že postupníctvo z rozsudku podlieha rozhodnutiu súdu a povinný nemá žiadnu vedomosť o tom, že následníctvo schválil exekučný súd, neobdržal žiadne rozhodnutie súdu o postupníctve. Namietal, že predávať rozsudok medzi obchodnými spoločnosťami nemá právnu oporu. Preto v exekúcii došlo k nesprávnej identifikácii oprávneného, to znamená, oprávnený nie je oprávnený, a týmto je exekúcia aj nezákonná.

8. Označiac § 365 ods. 1 písm. f) CSP predložil listinný dôkaz „Konečné vyúčtovanie exekučného konania“, vyhotovené žalovaným 31.10.2018 vo veci exekúcie sp. zn. Ex634/2008, podľa ktorého exekučné konanie bolo ukončené vymožením pohľadávky s príslušenstvom a trovami exekúcie vo výške celkovej sumy 209,41 eura, a namietol, že sudkyňa schválila sumu 281,41 eura. Sociálna poisťovňa mu listom z 1.7.2018 oznámila, že v prospech žalovaného v konaní Ex/634/2008 zrazila 328,90 eura. Mal za

to, že tento dôkaz potvrdzuje, že odôvodnenie rozsudku na čiastku 281,10 eura stojí na vode. Označiac § 365 ods. 1 písm. h) CSP tvrdil, že žalovaný vykonal exekúciu nezákonným spôsobom, podľa novely EP platnej od 1.4.2017, ktorá umožňuje doručiť exekučný príkaz cez webový portál súdu. Podľa § 243h ods. 1 Prechodné ustanovenia EP - exekučné konania pred 1.4.2017 musia byť ukončené podľa predpisov platných do 31.3.2017. Túto skutočnosť, hlavnú právnu oporu žaloby, sudkyňa odignorovala. Označil za štandard, že exekútori pri menších sumách vyčkávajú 10 rokov a pred uplynutím exekučnej lehoty vykonajú exekúciu, no v tomto prípade došlo k porušeniu zákona. Argumentoval, že žalovaný mu okrem iného spôsobil ďalšiu majetkovú ujmu, keď 10 rokov blokoval jeho majetok, nemohol poberať naturálne pôžitky za 10 rokov, atď. Poznamenal, že vo veci samotného exekučného titulu ešte v súčasnosti prebieha súdne konanie podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a nariadil prvostupňovému súdu opätovne preskúmať dôkazy v zmysle odvolania a potom rozhodnúť. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu oznámil, že svoje vyjadrenie k žalobnému návrhu predložil a zotrvávam na ňom aj v odvolacom konaní.

10. Na vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu reagoval žalobca/odvolateľ. Zotrval na svojom právnom názore v odvolaní: rozsudok nie je bežná komerčná obchodná pohľadávka, ktorú možno previesť podľa Obchodného zákonníka na tretiu osobu alebo obchodného partnera. Postúpenie pohľadávky z rozsudku podlieha schváleniu exekučného súdu. V tejto veci nedošlo k zákonnému prevodu pohľadávky, a preto v exekučnom konaní Ex/634/2008 si uplatnila výkon rozhodnutia neoprávnená osoba, čím došlo k neoprávnenému obohateniu ako neoprávnenej osoby tak aj žalovaného exekútora. Žiadal, aby súd z dôvodu hrubého porušenia Exekučného poriadku v exekučnom konaní zrušil rozhodnutie, uznesenie vo veci 14Er/821/2008-27 z 28.11.2008 v celom rozsahu. Zároveň upozornil, že žalovaný exekútor vykonal exekúciu z r. 2008 nezákonným spôsobom, podľa novely platnej od 1.4.2017, čo prechodné ustanovenia tejto novely vyslovene zakazovali (jej uplatnenie na prípady započaté pred účinnosťou novely). Žiadal, aby odvolací súd vyniesol rozsudok: „Ruší uznesenie Okresného súdu v Lučenci z 28.11.2008 v konaní 14Er/821/2008-27 v plnom rozsahu z dôvodu uplatnenia pohľadávky z exekučného titulu rozsudku z 8.10.2007 vo veci 5C/82/2006-48 OS v Lučenci neoprávnenou osobou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Bratislava, Karadžičova 8 a zároveň aj zrušenie Exekučného príkazu zo 6.11.2017 vo veci Ex/634/2008 z dôvodu hrubého porušenia Exekučného poriadku žalovaným exekútorom Q.. Q. A.. Súd zároveň priznáva žalobcovi náhradu 100 % trov konania a spôsobenej škody z nezákonnej exekúcie s prísl. od žalovaného“.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355, § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a ako taký ho preto v zmysle § 387 CSP potvrdil.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo konštatuje, že sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pričom na jeho správnosti nič nemení ani podané odvolanie. Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

13. Žalovaný odôvodnil odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

14. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), ide o iné vady konania (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ale aj v prípade jej poskytnutia v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu), ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia.

15. V danej veci v súvislosti s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolateľ/žalobca argumentoval, že v exekučnom konaní došlo k zlej identifikácii oprávneného, a to kým v exekučnom titule 5C/82/2006 oprávneným bola Východoslovenská energetika, v rozhodnutiach vydaných exekútorom v exekučnom konaní bola označená ako oprávnená v exekúcii, spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Namietal, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že následníctvo schválil exekučný súd, neobdržal žiadne rozhodnutie súdu o „postupníctve“. V dôsledku nesprávnej identifikácie oprávneného, oprávnený nie je oprávnený, a exekúcia je nezákonná.

16. Je zrejmé, že žalobcom tvrdené vyššieuvedené skutočnosti/okolnosti nie sú spôsobilé založiť danosť označeného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

17. Odvolací súd však bez ohľadu na to, sa týmito tvrdeniami žalobcu zaoberal a skúmal, či nezakladajú, resp. nie sú spôsobilé založiť ktorýkoľvek ďalší iný odvolací dôvod, ale dospel k záveru, že nie. V prvom rade odvolateľ/žalobca uvádza tvrdenia/prostriedky procesného útoku, ktoré neboli ním uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto v zmysle § 366 CSP, keďže sa tieto ani netýkajú procesných podmienok tunajšieho konania, ani sa netýkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ani nemá byť nimi preukázané, že v (tunajšom) konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo že by ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nemožno ich použiť v odvolacom konaní. Navyše sú tvrdené skutočnosti takého charakteru, že mali byť a mohli byť žalobcom uplatnené v rámci vedeného exekučného konania. Skúmať danosť či pravdivosť predmetných tvrdení v tunajšom súdnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 328,90 eura s prísl., tak ako jeho predmet vymedzil sám žalobca, pričom si nárok uplatnil proti žalovanému na základe úplne iných vymedzených skutkových okolností, je neprípustné.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), ak je daný, zakladá vadu skutkovú. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané.

19. V súvislosti s uplatnením tohto odvolacieho dôvodu, žalobca predložil dôkaz - listinu „Konečné vyúčtovanie exekučného konania sp. zn. EX 634/2008 z 31.10.2018“ (č.l. 102), v ktorej exekútorom, t.j. žalovaným bola vyúčtovaná suma vymoženej pohľadávky s príslušenstvom a trovami exekúcie 209,41 eura a namietol, že súd schválil sumu 281,41 eura a mal za to, že tento dôkaz potvrdzuje, že odôvodnenie rozsudku na sumu 281,10 eura „stojí na vode“. Aj v prípade tohto predloženého listinného dôkazu platí, že ide o dôkaz, ktorý žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložil, t. zn. nový dôkaz v odvolacom konaní (novotu) a ktorý v odvolacom konaní by bol prípustný len za podmienok podľa § 366 CSP (viď vyššie). Konceptia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo obrany (včítane dôkazov), ktoré neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolateľ mal v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tento dôkaz predložiť a použiť a bol opakovane súdom poučený o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolateľ, resp. žalobca v podanom odvolaní ani netvrdil ani nepreukázal, že predmetný listinný dôkaz, predložený až spolu s odvolaním, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny (§ 365 písm. d/ CSP). Keďže tento predpoklad úspešne nesplnil, na predloženú novotu nemôže odvolací súd prihliadnuť. Nebola splnená ani žiadna ďalšia zákonom stanovená podmienka pre prípustnosť nového dôkazu (§ 366 písm. a/ až c/) CSP) a teda ide o dôkaz v odvolacom konaní neprípustný. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie vychádzajú z vykonaného dokazovania do konania predloženými listinnými dôkazmi, a súdom zistený skutkový stav s predloženými listinami plne korešponduje. Rozhodnutiu nemožno vytknúť, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, alebo že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci je daný, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

21. Pre uplatnenie odvolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolateľ/žalobca argumentoval, že žalovaný vykonal exekúciu nezákonným spôsobom a to podľa novely Exekučného poriadku platnej od 1.4.2017, pričom podľa žalobcu mal postupovať v exekúcii podľa dovtedajších predpisov. Námietka je pre naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP právne irelevantná. Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mal na jeho úkor získať žalovaný vykonaním exekučného konania EX 634/2008 a vymožením v exekúcii sumy prekračujúcej zákonný rozsah exekúcie. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení a to pri zohľadnení procesnej teórie povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena, vychádzajúc z princípů kontradiktórnosti civilného sporového konania ako jednej zo základných zásad civilného procesu.

22. Odvolateľ v odvolaní uvádza skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov, právneho posúdenia veci, a neumožňujú ani záver, že by v konaní bola stranám odňatá možnosť konať pred súdom, resp. že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalobcu privodili priaznivé rozhodnutie. Dôvody, ktoré uviedol v odvolaní sú právne irelevantné a to tak z dôvodov ich neprípustnosti v zmysle § 366 CSP a/alebo ani nemajú súvis s civilným sporovým konaním o vydanie bezdôvodného obohatenia, civilný súd nie je v tomto konaní oprávnený preskúmať správnosť exekučného konania, a žalobca mal napr. námietku nedostatku vecnej legitímácie oprávneného namietat' v exekučnom konaní, tak isto ako i nesprávny procesný postup súdneho exekútora, pretože na ich prejednanie je daná právomoc súdu konajúceho ako súd exekučný.

23. Zo všetkých vyššieuvedených dôvodov, ako aj na základe dôvodov v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol i trovách odvolacieho konania. Podľa § 255 ods. 1 CSP, mal by priznať žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, avšak ani z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania žalovaného nevyplývali a ani si žalovaný náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu ani jednej zo strán nepriznal.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.